

ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ

ໂດຍ ແອວເດີ ເດວິດ ເອ ແບັດນາ

ແຫ່ງສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມກະຕັນຍູຕການດົນໃຈຈາກເພງສວດຊື່ວ່າ “Have I Done Any Good?” (*Hymns*, no. 223) ຊຶ່ງຈະຕິດຕາມຄຳປາໄສຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າເຂົາໃຈຄວາມໝາຍຂອງມັນດີ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຊອຸຊົນທ່ານໃຫ້ໃຕ້ຕອງປະສົບການສອງຢ່າງທີ່ເຮົາທຸກຄົນ ຫລື ສ່ວນຫລາຍໄດ້ມີນຳ ຄວາມສະຫວ່າງ.

ປະສົບການຢ່າງທຳອິດເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຮົາເຂົາໄປໃນຫ້ອງມິດ ແລະ ເປີດສະຫວິດໄຟ. ຈິໄດ້ບວ່າ ຫ້ອງຈະແຈ້ງຂຶ້ນ ທັນທີ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມມືດສະຫລາຍໄປ. ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ສິ່ງທີ່ເຮົາຫລຽວບເຫັນ ແລະ ບແນ່ນອນກັບ ກາຍແຈ່ມແຈ້ງຂຶ້ນ ແລະ ຮູ້ວ່າມັນເປັນອັນໃດ. ປະສົບການນີ້ ເປັນປະສົບການຂອງ ຄວາມສະຫວ່າງທີ່ ຮຸ່ງແຈ້ງຂຶ້ນທັນທີ.

ປະສົບການຢ່າງທີສອງເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຮົາເບິ່ງກາງຄືນປຽນເປັນຍາມເຊົາ. ທ່ານຈິໄດ້ບວ່າ ຄວາມສະຫວ່າງ ໃນຂອບຝາເບິ່ງຄືວ່າ ເລື້ອນຂຶ້ນແບບຊ້າໆ? ມັນແຕກຕ່າງຫລາຍກັບການເປີດສະຫວິດໄຟຢູ່ໃນຫ້ອງມິດ ເພາະຄວາມສະຫວ່າງຈາກດວງຕາເວັນບໍ່ໄດ້ແຈ້ງຂຶ້ນບາດດຽວ. ແຕ່ມັນໄດ້ຄ່ອຍໆສະຫວ່າງຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມມືດຂອງຄຳຄືນ ໄດ້ກາຍເປັນ ຄວາມແຈ້ງສະຫວ່າງຂອງຍາມເຊົາ. ໃນທີ່ສຸດ ດວງຕາເວັນ ກໍປະກົດຂຶ້ນໃນຂອບຝາ. ແຕ່ກ່ອນຈະເຫັນດວງຕາເວັນປະກົດຂຶ້ນ, ເຮົາໄດ້ເຫັນແສງມັນມາກ່ອນແລ້ວ ເປັນຫລາຍຊົ່ວໂມງ. ປະສົບການນີ້ເປັນປະສົບການຂອງຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຄ່ອຍໆສະຫວ່າງຂຶ້ນ ເໝືອນລະເລັກເໝືອນລະນ້ອຍ.

ຈາກປະສົບການກ່ຽວກັບຄວາມສະຫວ່າງທັງສອງຢ່າງນີ້, ເຮົາຮຽນຮູ້ຫລາຍຢ່າງກ່ຽວກັບວິນຍານແຫ່ງການ ເປີດເຜີຍ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດດົນໃຈ ແລະ ແນະນຳເຮົາໃນຂະນະທີ່ເຮົາ ຄິດກ່ຽວກັບວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ແລະ ກ່ຽວກັບແບບແຜນພນຖານຂອງການເປີດເຜີຍນັ້ນ.

ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ

ການເປີດເຜີຍເປັນການຕິດຕອງພຣະເຈົ້າຳລູກໆຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນໂລກ ແລະ ເປັນພອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບຂອງປະທານ ແລະ ການມີພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນເພື່ອນ. ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ

ໄດ້ສອນວ່າ, “ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍ,” ແລະ “ຜູ້ຄົນຈະຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ປາດສະຈາກການເປີດເຜີຍໄດ້” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, [2007], 132).

ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍມີໃຫ້ສຳລັບທຸກຄົນຜູ້ຈະຮັບເອົາໂດຍການຮັບເອົາພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດແຫ່ງການ ບັບຕິສະມາເພື່ອການປົດບາບດ້ວຍສິດອຳນາດຖານະປະໂລຫິດທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໂດຍການວາງມືສຳລັບ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ແລະ ຜູ້ທີ່ກະທຳດ້ວຍສັດທາໃນການ “ຮັບເອົາພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ.” ພອນດັງກ່າວນັບໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ ສະເພາະຜູ້ນຳຂອງສາສນາຈັກເທືານນ; ແຕ່ມັນແມ່ນສຳລັບ ຊາຍ, ຍິງທຸກຄົນ ແລະ ເດັກນ້ອຍທັງຫລາຍຕອນເຂົາມີອາຍຸເຖິງກະສຽນທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເຮັດພັນ ທະສັນຍາໄດ້. ຄວາມປາຖະໜາຢາງຈິງໃຈ ແລະ ການມີຄ່າຄວນພໍ ຈະເຊອເຊິນວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ໃຫ້ມາສູ່ຊີວິດຂອງເຮົາໄດ້.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ຮັບປະສົບການທີ່ມີຄ່າດ້ວຍວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ແປພຣະຄຳພີມໍນອນ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທີ່ຈຳເປັນຕາມການບັນລຸວຽກງານຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ຖ້າເຂົາເຈົ້າທຸນຂໍດ້ວຍສັດທາ, ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຊື່ສັດ, ເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ແລ້ວເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ ເຂົາເຈົ້າກໍມີຄວາມເຂົາໃຈຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບວ່າວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍເປັນຄວາມຮູ້ສຶກ ທີ່ເຂາມາສູ່ ຄວາມຄິດ ແລະ ຈິດໃຈ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. (See D&C 8:1–2; 100:5–8).

ດັງເຊັ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳເຂົາເຈົ້າວ່າ ບັດນ, ຈິງເບິງ, ນເປັນວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ; ຈິງເບິງ, ນເປັນວິນຍານ ຊຶ່ງ ໂດຍວິນຍານນ ໂມເຊໄດ້ພາລູກຫລານອິດສະຣາເອນຢ່າງ ຂ້າມທະເລແດງໄປເທິງ ແຜ່ນດິນແຫ້ງ. ສະນັ້ນ ນຄືຂອງປະທານຂອງເຈົ້າ; ຈິງນຳໃຊ້ມັນ (see D&C 8:3–4).

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳກ່າວວ່າ “ຈິງນຳໃຊ້ມັນ” ເພາະມັນກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ.

ໃນພຣະຄຳພີ, ອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມັກຈະຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນ “ສຽງແຜ່ວເບົາ” (1 ນິໄຟ 17:45; 1 ກະສັດ 19:12; ເບິງ 3 ນິໄຟ 11:3 ນຳອີກ) ແລະ ເປັນສຽງອ່ອນຫວານຂອງຄວາມນມນວນ (ເບິງ ຮິລາມັນ 5:30). ເພາະພຣະວິນຍານຊົມໃສ່ໜູເຮົາຢາງແຜ່ວເບົາ ແລະ ຄ່ອຍໆ, ມັນຈຶ່ງງ່າຍທີ່ຈະເຂົາໃຈວ່າ ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຄວນຫລິກເວນຈາກການບັນເທິງທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ, ຈາກຮູບພາບລາມິກ, ແລະ ຈາກສານ ຕິດແສດ ແລະ ການປະພຶດທີ່ບໍ່ຕ່າງໆ. ເຄື່ອງມືເຫລົ່ານີ້ຂອງສັດຕູ ສາມາດທຳຮ້າຍເຮົາ ແລະ ທຳລາຍ ຄວາມສາມາດຂອງເຮົານຳອີກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮູ້ຈັກ ແລະ ຕອບຮັບຂ່າວສານຈາກພຣະເຈົ້າ ທີ່ມາເຖິງໂດຍອຳນາດ ຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ. ເຮົາແຕ່ລະຄົນຄວນໄຕ່ຕອງຢາງລະມັດລະວັງດ້ວຍການອະທິຖານ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງວິທີທີ່ຈະປະຕິເສດການລໍລວງຂອງມານ ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳໃຊ້ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ແລະ ໃນຄອບຄົວຂອງເຮົາ.

ແບບແຜນຂອງການເປີດເຜີຍ

ການເປີດເຜີຍຈະມາເຖິງໃນຫລາຍຮູບແບບ, ຮ່ວມທັງ ໃນຄວາມຝັນ, ພາບນິມິດ, ການສົນທະນາ ນຳພູດສະຫວັນ, ແລະ ການດົນໃຈ. ບາງເທື່ອການເປີດເຜີຍຈະເກີດຂຶ້ນທັນທີ ແລະ ຢ່າງຮຸນແຮງ; ບາງເທື່ອຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງຊ້າໆ. ປະສົບການທັງສອງຢ່າງນຳຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງ ໃນຕອນຕົ້ນ ຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບແບບແຜນຂອງການເປີດເຜີຍ.

ຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຮຸ່ງແຈ້ງຂຶ້ນໃນຄວາມມືດ ແມ່ນຄືກັນກັບການໄດ້ຮັບຂ່າວສານຈາກພຣະເຈົ້າຢ່າງໄວ, ຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ແລະ ທັງໝົດໃນທັນທີທັນໃດ. ຫລາຍຄົນພວກເຮົາໄດ້ເຄີຍເຫັນແບບແຜນຂອງການເປີດເຜີຍ ແນວນມາກ່ອນ ເມື່ອເຮົາໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕາມອະທິຖານທີ່ຈິງໃຈຂອງເຮົາ ຫລື ໄດ້ຮັບການນຳພາ ຫລື ການປົກປ້ອງອົງຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ເວລາຂອງພຣະເຈົ້າ. ການສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຊັ່ນນັ້ນ ບອກໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີຄືກັນ, ທັງໃນປະຫວັດສາດຂອງສາສນາຈັກນຳອິກ, ແລະ ໃນຊີວິດຂອງເຮົາເອງດ້ວຍ. ແມ່ນແລ້ວ, ການມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນ ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ. ແຕ່ການເປີດເຜີຍໃນທັນທີແມ່ນໜ້ອຍໜ້ອຍ ໜ້ອຍໜ້ອຍຈະເກີດຂຶ້ນ.

ຄວາມສະຫວ່າງຈາກຄວາງຕາເວັນທີ່ເກີດຂຶ້ນເທື່ອລະເລັກເທື່ອລະນ້ອຍຄືກັນກັບຂ່າວສານທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແບບ ເປັນບັນທັດ, ເປັນຂໍ້ເລັກໆໜ້ອຍໆ (ເບິ່ງ 2 ນິໄຟ 28:30). ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ, ການເປີດເຜີຍຈະເກີດຂຶ້ນ ເທື່ອລະນ້ອຍ ເປັນລະຍະລະຍະຕາມຄວາມປາຖະໜາ, ການມີຄຳຄວນພໍ, ແລະ ການຕຽມພ້ອມຂອງເຮົາ. ການຕິດຕໍ່ເຊັ່ນນັ້ນຈາກພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຈະເກີດຂຶ້ນເທື່ອລະເລັກເທື່ອລະນ້ອຍ “ຊຳລະລ້າງ [ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ] ເປັນເໝືອນດັງນ້ຳຄ້າງ ຈາກສະຫວັນ (see D&C 121:45). ການເປີດເຜີຍດັງກ່າວ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເລອຍໆ ແລະ ເຫັນໄດ້ໃນເລື່ອງລາວຂອງນິໄຟ ເມື່ອລາວໄປເອົາແຜ່ນຈາລິກທອງເຫລືອງຈາກ ລາບານ (ເບິ່ງ 1 ນິໄຟ 3–4). ໃນທີ່ສຸດ, ພຣະວິນຍານໄດ້ນຳພາ ລາວໄປຫາເຢຣູຊາເລັມ “ໂດຍທີ່ບູລິສຸດໆ ໜ້າວ່າ ລາວຄວນເຮັດສິ່ງໃດ” (1 ນິໄຟ 4:6). ແລະ ລາວກໍບູລິສຸດໆທີ່ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ບາດຮຸວ; ແຕ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ນິໄຟເຫັນ “ເປັນບາງຄັ້ງວ່າ ຄວນສ່ຽນໄມ້ວິທີໃດ ເພື່ອຈະສ້າງເຮືອໄດ້” (1 ນິໄຟ 18:1).

ປະຫວັດສາດຂອງສາສນາຈັກ ແລະ ຊີວິດຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍ ຕົວຢ່າງຂອງການເປີດເຜີຍຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແບບ “ເປັນບັນທັດ, ເປັນຂໍ້ເລັກໆໜ້ອຍໆ”. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ, ຄວາມຈິງຂຶ້ນພາບຖານຂອງການຟຸ້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ບາດຮຸວໂລດຢູ່ໃນປາສິກສິດ. ມູນມໍລະດົກອັນລຳຄ່ານ ໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ໃນ ຕອນທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ.

ປະທານໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງແບບແຜນຂອງການເປີດເຜີຍທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນວ່າ:

“ຕອນຂ້າພະເຈາຍັງນ້ອຍ, ຂ້າພະເຈາຍັງກໍ່ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈາະສະແດງການມະຫັດສະຈັນໃຫ້ຂ້າພະເຈາເຫັນ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈາຈະມີປະຈັກພະຍານ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈາບໍ່ໄດ້ສະແດງການມະຫັດສະຈັນໃຫ້ຂ້າພະເຈາເຫັນ, ແຕ່ໄດ້ສະແດງຄວາມຈິງແກ່ຂ້າພະເຈາເທື່ອລະບັນທັດ ຈົນວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈາ ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ແຕ່ຫົວເຖິງຕົນ, ແລະ ຈົນວ່າຄວາມສົງໄສ ແລະ ຄວາມຢານກົວທັງໝົດໄດ້ສະຫລາຍໄປຈາກຂ້າພະເຈາ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສົງຫຼຸດຈາກສະຫວັນມາຫາຂ້າພະເຈາ, ຫລື ກ່າວດ້ວຍສຽງແກຂອງເຫລົ່າຫຼຸດ. ໂດຍສຽງຊິມ ອັນແຜ່ເບົາຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈາທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ມອບປະຈັກພະຍານໃຫ້ແກ່ ຂ້າພະເຈາ. ແລະ ໂດຍຫລັກທຳ ແລະ ອຳນາດນ ພຣະອົງໄດ້ມອບຄວາມຮູ້ໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຄວາມຈິງ ຊຶ່ງມັນຈະຢູ່ນຳເຂົ້າໄປຕະຫລອດ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ຄວາມຈິງວ່າພຣະເຈາຮູ້ມັນ, ແລະ ຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາດັງທີ່ພຣະຄິດໄດ້ກະທຳຕາມ. ແລະ ບໍ່ມີການສະແດງອອກ ຂອງຄວາມມະຫັດສະຈັນຢາງໃດທີ່ຈະສາມາດບັນລຸສິ່ງນີ້ໄດ້” (in Conference Report, Apr. 1900, 40–41).

ເຮົາຜູ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກ ມັກຈະເນນໜັກເຖິງຄວາມມະຫັດສະຈັນ ແລະ ການສະແດງອອກໃຫ້ ເຫັນທາງວິນຍານຈົນວ່າບາງເທື່ອ ເຮົາລືມຂອບຄຸນ ແລະ ໄດ້ມອງຂ້າມການເປີດເຜີຍທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນປະຈຳ ເທື່ອລະນ້ອຍໂດຍທາງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. “ວິທີທີ່ລຽບງ່າຍ” (1 ນິໄຟ 17:41) ຂອງການໄດ້ຮັບການ ເປີດເຜີຍເທື່ອລະເລັກ ເທື່ອລະນ້ອຍ, ຊຶ່ງເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ ມັນຈະເປັນຄຳຕອບ ຫລື ການນຳພາເຮົາ ໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການ (ເບິ່ງ ຢາໂຄບ 4:14).

ຂ້າພະເຈາໄດ້ເວາລົມນຳຫລາຍຄົນຜູ້ມີຄວາມສົງໄສເລື່ອງປະຈັກພະຍານ ແລະ ປະໝາດຄວາມສາມາດທາງ ວິນຍານຂອງຕົນ ເພາະບໍ່ໄດ້ຮັບການມະຫັດສະຈັນ ຫລື ຄວາມປະທັບໃຈອັນແຮງກ້າ. ບາງທີ່ເມື່ອເຮົາ ຄິດໄຕ່ຕອງເບິ່ງປະສົບການຂອງໂຈເຊັບຢູ່ໃນປາສັກສິດ, ຂອງໂຊນຕອນເດີນທາງໄປເມືອງດາມັສກັດ, ແລະ ຂອງແອວມາຜູ້ເປັນລູກ, ເຮົາອາດຄິດວ່າ ມີບາງສິ່ງຜິດປົກກະຕິ ຖ້າເຮົາບໍ່ມີປະສົບການຄືກັນກັບພວກເພິນ. ຖ້າທ່ານມີຄວາມຄິດ ຫລື ຄວາມສົງໄສທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ຂໍໃຫ້ທ່ານຮູ້ໄວ້ວ່າ ທ່ານປົກກະຕິດີ. ຈົ່ງດຳເນີນໄປ ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຟັງ ແລະ ດ້ວຍສັດທາໃນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ. ເມື່ອທ່ານເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ທ່ານບອາດຜິດພາດໄດ້ (see D&C 80:3).

ປະທານໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ກ່າວແນະນຳວ່າ: “ໃຫ້ສະແດງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍຄົນທີ່ອົງ
ຕການມະຫັດສະຈັນ, ອົງຕເຄືອງໝາຍ ແລະ ພາບນິມິດ ເພື່ອຈະໄດ້ຍິດໝາຍຢູ່ໃນສາສນາຈັກໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນກ່ອນ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ທ່ານເຫັນສະມາຊິກຄົນທີ່ບໍ່ດີທີ່ຈະຢືນຢູ່
ຕພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ເດີນໄປໃນທາງທີ່ມີພະລາດ. ບແມ່ນເພາະການມະຫັດສະຈັນ
ທີ່ເຮົາໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຄວາມຈິງ, ແຕ່ເປັນດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົນ ແລະ ການເຊື່ອຟັງດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ
ຕພຣະບັນຍັດ ແລະ ກິດຂອງພຣະເຈົ້າ” (in Conference Report, Apr. 1900, 40).

ປະສົບການທີ່ເກີດຂຶ້ນເລອຍໆນຳຄວາມສະຫວ່າງຈະຊ່ອຍເຮົາ ໃຫ້ຮຽນຮູ້ຄວາມຈິງຕົວມັນຂອງກັບແບບແຜນ
ຂອງການເປີດເຜີຍ “ເປັນບັນທັດ, ເປັນຂໍ້ເລັກໆໜ້ອຍໆ”. ບາງເທື່ອໃນຕອນເຊົ້າ ຕາເວັນໄດ້ຂຶ້ນ ໃນມທີ່ມີເມກ ຫລື
ນ້ຳໝອກຫລາຍ. ໃນມເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາອາດຫລຽວບເຫັນຄັກ, ແລະ ບສາມາດບອກໄດ້ວ່າ ຕາເວັນໄດ້ຂຶ້ນຜ່ານ
ຂອບຟາແຕ່ຕອນໃດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນມເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາກໍມີຄວາມສະຫວ່າງພຽງພໍ ທີ່ຈະຮູ້ວ່າ
ມັນເປັນມໃໝ່ ແລະ ສາມາດເຮັດທຸລະກິດຂອງເຮົາໄດ້ດັ່ງທີ່ເຄີຍ.

ໃນວິທີດຽວກັນ, ຫລາຍເທື່ອ ເຮົາຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍແບບບ ແຈ່ມແຈ້ງປານໃດ. ມີເລື່ອງໜຶ່ງໃນ
ປະຫວັດສາດຂອງສາສນາຈັກ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນກ່ຽວກັບຫລັກທຳຂຶ້ນ.

ໃນລະດູໃບໄມ້ປົງຂອງປີ 1829, ອໍລິເວີ ຄາວເຕີລີ ໄດ້ເປັນນາຍຄູ ສອນຢູ່ເມືອງພາໄມລາ, ລັດນິວຢອກ.
ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ການແປພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ອໍລິເວີຮູ້ສຶກວ່າ ລາວຢາກໄປ
ຊ່ອຍເຫລືອສາດສະດາ. ໃນທີ່ສຸດ, ລາວກໍໄດ້ເດີນທາງໄປຫາເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເພັນຊິນເວເນຍ, ແລະ
ໄດ້ກາຍເປັນ ຜູ້ຂຽນໃຫ້ໂຈເຊັບ. ລາວໄດ້ໄປເຖິງ ແລະ ຊ່ອຍເຫລືອໃນເວລາທີ່ຈຳເປັນຫລາຍທີ່ສຸດ
ສຳລັບການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.

ຈາກນັ້ນ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ເປີດເຜີຍຕອນອໍລິເວີວ່າ ເມື່ອລາວໄດ້ອະທິຖານຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ, ລາວກໍໄດ້ຮັບ
ການນຳພາຈາກພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເໝີ. “ຖ້າບໍ່ໄດ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ,” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະກາດວ່າ
ເຈົ້າຄົງບໍ່ໄດ້ມາຫາບ່ອນນອກ ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢູ່ໃນຕອນນັ້ນ. ຈົ່ງເບິ່ງ ເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຈົ້າໄດ້ທຸນຖາມເຮົາ ແລະ ເຮົາກໍໄດ້
ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ; ແລະ ບັດນ ເຮົາບອກເຈົ້າເຖິງສິ່ງນີ້ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້
ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ (see D&C 6:14–15).

ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ອໍລິເວີຈຶ່ງໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຜ່ານສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ບອກໃຫ້ລາວຮູ້ວ່າ ລາວໄດ້ຮັບ
ການເປີດເຜີຍ. ຕາມຈິງແລ້ວ, ອໍລິເວີບໍ່ຈຶ່ງວ່າ ລາວໄດ້ຮັບການນຳພາຈາກພຣະເຈົ້າໃນຕອນໃດ ແລະ ດ້ວຍວິທີໃດ

ແລະ ຕ້ອງການຄຳແນະນຳແນວໃດ ເພື່ອວ່າຈະມີຄວາມເຂົາໃຈຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ. ຖ້າຈະປຽບທຽບແລ້ວ, ຄືກັບວ່າອິດິເວີໄດ້ເດີນໄປໃນຄວາມສະຫວ່າງໃນມືບໍ່ມີແດດ.

ໃນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ໃນການທ້າຍທາຍທີ່ເຮົາປະເຊີນໃນຊີວິດ, ພຣະເຈົ້າຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮົາເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດ, ເພື່ອກະທຳ ແລະ ບໍ່ແນ່ນອນເພື່ອໃຫ້ກະທຳຕ (ເບິ່ງ 2 ນິໄລ 2:26), ແລະ ໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ. ເຮົາອາດບໍ່ເຫັນທຸກ, ບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຈາກສະຫວັນ, ຫລື ໄດ້ຮັບຄວາມສຳພັນພະທັບໃຈ. ສ່ວນຫລາຍເຮົາຈະກ້າວໄປຫ້າດ້ວຍຄວາມຫວັງ ແລະ ການອະທິຖານ—ດ້ວຍຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃຈນັ້ນ—ເຮົາໄດ້ກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ເມື່ອເຮົາໃຫ້ກຽດແກ່ພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ເມື່ອເຮົາພະຍາຍາມເຮັດຄວາມດີໄປເລື້ອຍໆ ແລະ ກາຍເປັນຄົນດີກວ່າເກົ່າ, ແລ້ວເຮົາຈະສາມາດເດີນໄປຢ່າງແນ່ນອນໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະນຳພາເຮົາໄປໃນທຸກບາດກ້າວ. ແລະ ເຮົາຈະສາມາດກ່າວອອກມາໄດ້ດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະດຶນໃຈຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ. ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ວ່າ ແລ້ວຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງເຈົ້າຈະມີຫລາຍຂຶ້ນຢູ່ພຣະພິກຂອງພຣະເຈົ້າ (see D&C 121:45).

ເມື່ອທ່ານສະແຫວງຫາວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ນຳໃຊ້ມັນ, ຂ້າພະເຈົ້າສັນຍາວ່າທ່ານຈະ “ເດີນໄປໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (ເອຊາຍາ 2:5; 2 ນິໄລ 12:5). ບາງເທື່ອວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍຈະປະກົດຂຶ້ນທັນທີ, ແຕ່ບາງເທື່ອ ມັນຈະເກີດຂຶ້ນເທື່ອລະເລັກ ເທື່ອລະນ້ອຍ, ແລະ ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ທ່ານອາດບໍ່ຈິນຊ້ຳ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເກີດຂຶ້ນໃນແບບໃດກໍຕາມ, ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານແຈ້ງຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ທ່ານເຂົາໃຈຫລາຍຂຶ້ນ (ເບິ່ງ ແອວມາ 5:7; 32:28), ແລະ ນຳພາ ແລະ ປົກປ້ອງທ່ານ ແລະ ຄອບຄົວຂອງທ່ານ.

|v27

I declare my apostolic witness that the Father and the Son live. The spirit of revelation is real—and can and does function in our individual lives and in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. I testify of these truths in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະກາດເປັນພະຍານວ່າ ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດຊົງພຣະຊົນຢູ່. ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍມີແທ້ຈິງ—ແລະ ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງເຮົາແຕ່ລະຄົນ ແລະ ໃນສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄິດແຫ່ງໄຟຟົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ ໃນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງອົງພຣະເຢຊູຄິດເຈົ້າ, ອາແມນ.